

Βιογραφικό Σημείωμα

Ο Βασίλειος Τσούπρας (12 Δεκεμβρίου 1934 – 9 Μαΐου 2025), υπήρξε ιδρυτής της Κοινωνικής και Πολιτιστικής Κινήσεως «Επάλξεις», εκδότης της ομώνυμης εφημερίδος και ιδρυτικό μέλος της Έλληνικής Χριστιανοκοινωνικής Ένώσεως και της Πανελληνίας Ένώσεως Έθελοντών Αίμοδοτών.

Γεννήθηκε στο Καπελέτο Ηλείας. Ήταν το 12^ο παιδί της οικογενείας του. Σε ηλικία μόλις 13 ετών, ύστερα από ένα τραγικό ατύχημα στα ταραγμένα χρόνια του Έμφυλου Πολέμου, απώλεσε όριστικά την όρασή του. Ωστόσο, χάρη στην πίστη στον Θεό και στην επιμονή και ύπομονή του, κατάφερε να ξεπερνάει τις δυσκολίες και να ικανοποιήσει την επιθυμία του για σπουδές. Υπήρξε απόφοιτος της Θεολογικής και Φιλοσοφικής Σχολής των Αθηνών, του Παντείου Πανεπιστημίου-τότε Πάντειος Σχολή- και της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Μετεκπαιδεύτηκε στην Φιλοσοφία και στην Ψυχολογία σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού (Βόννη, Μόναχο). Μιλούσε περισσότερες από 15 ξένες γλώσσες.

Ήταν νυμφευμένος με την Γεωργία Καραβία, με την οποία απέκτησαν πέντε τέκνα. Έμελλε να γευτούν με την σύζυγό του το πικρό ποτήρι της απωλείας δύο εξ αυτών, του Νέστορος και του Γεωργίου, γεγονός που αντιμετώπισαν ωστόσο με θαυμαστή πίστη και μεγάλη ύπομονή.

Διετέλεσε επί σειρά ετών λαϊκός ιεροκήρυκας της Μητροπόλεως Αττικής και τακτικός ιεροκήρυκας στον Ι. Ν. Αγίου Μάρκου Ευγενικού Κ. Πατησίων. Με την ίδια ιδιότητα περιόδευσε όλην την Μητρόπολη Ηλείας, συνεργαζόμενος και με τον μετέπειτα Μητροπολίτη Ηλείας Γερμανό Παρασκευόπουλο.

Υπήρξε σε όλη του την ζωή ένας πιστός και τίμιος αγωνιστής. Στην δεκαετία του 1960 πρωτοστάτησε στους Φοιτητικούς Θεολογικούς Αγώνες του '62-64, που σηματοδότησαν την στροφή της θεολογικής σκέψης προς την κοινωνική κατεύθυνση, καρπός των οποίων υπήρξε, μεταξύ άλλων, η αποτροπή της κατάργησης της διδασκαλίας των θρησκευτικών και η συγκρότηση ομάδας νέων επιστημόνων, με κοινωνικά και δημοκρατικά αιτήματα, όπως εκφράστηκαν στην «Διακήρυξη των Νέων Επιστημόνων» (1966).

Ακολούθησαν οί κοινωνικοί αγώνες στην διάρκεια της δικτατορίας και μετά. Ως μέλος του Προεδρείου του ΕΣΤΕ (Εθνικό Συμβούλιο Τυφλών Ελλάδος) αλλά και του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών αγωνίστηκε για τα δικαιώματα των τυφλών και των αναπήρων, με αποκορύφωμα τον Αγώνα των Τυφλών (1976-77) του οποίου υπήρξε έμπνευστής και πρωτοστάτης. Ο αγώνας αυτός είχε σαν αποτέλεσμα την κατάργηση της έπαιτείας και υπήρξε αφετηρία για κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων και ασφαλιστική κάλυψη των τυφλών.

Στόχος του υπήρξε σταθερά η κοινωνική πρόοδος και συνεργασία προσώπων και ομάδων. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η ίδρυση της Έλληνικής Χριστιανοκοινωνικής Ένώσεως (Ε.Χ.Ε.), το 1977, μέσα από την οποία πρωτοστατούσε για την ενότητα και την συνεργασία των υγιών χριστιανικών, πολιτικών και κοινωνικών κινήσεων.

Προς τον σκοπό αυτόν αφιέρωσε την ζωή και το συγγραφικό του έργο, κυρίως μέσα από τις στήλες της εφημερίδος «ΕΠΑΛΞΕΙΣ», που εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1974, και της οποίας υπήρξε υπεύθυνος μέχρι το τέλος της ζωής του.

Το 1990 ιδρύεται η ομώνυμη Πολιτιστική και Κοινωνική, Μη Κερδοσκοπική Έταιρεία ΕΠΑΛΞΕΙΣ και λειτουργεί ο πρώτος ραδιοφωνικός σταθμός, με σκοπό την βίωση και διάδοση του έλληνορθόδοξου τρόπου ζωής και πολιτείας. Στην ίδια κατεύθυνση εντάσσεται η συνεργασία του και με άλλους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, για την παραγωγή πνευματικών και

κοινωνικῶν ἐκπομπῶν, ἰδιαιτέρως γιὰ παιδιὰ καὶ νέους, ὡς ἐπίσης καὶ μὲ τοὺς Ρ/Σ τῆς «Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῆς «Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας».

Ἀνάμεσα στὰ κύρια μελήματά του ἦταν ἡ προάσπιση καὶ ἡ διάδοση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴν διαχρονικὴ τῆς συνέχεια, καὶ μάλιστα τῆς «κοινῆς», μέσῳ τῆς ἐκδόσεως λειτουργικῶν καὶ ἄλλων κειμένων μὲ εἰσαγωγή καὶ ἐρμηνευτικὸ λεξιλόγιο, γιὰ τὴν καλύτερη κατανόησή των.

Ἐνα ἄλλο κομμάτι τῆς κοινωνικῆς του προσφορᾶς ἦταν ἡ μέριμνά του γιὰ τὴν δημιουργία ὑγιῶν οἰκογενειῶν ὡς ἐπίσης καὶ ἡ στήριξή των. Ἑκατοντάδες ζευγάρια γνωρίστηκαν στὶς «Ἐπάλξεις» καὶ δημιούργησαν οἰκογένειες, μὲ τὶς δικές του «εὐλογίες» καὶ ἄλλες οἰκογένειες σώθηκαν ἀπὸ διαζύγιο, χάρη στὴν μεσολάβηση καὶ στὶς νουθεσίες του.

Ὑπῆρξε μέχρι τέλους ἕνας ἀληθινὸς ἀγωνιστής, μὲ ὄραμα καὶ προσδοκία τὴν ἐνότητα καὶ συνεργασία γιὰ κοινὴ πρόοδο καὶ σωτηρία. Διεκήρυσσε πάντοτε μὲ θέρμη τὸ τρίπτυχο τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν πνευματικὴ, μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ τῆς διάσταση, «ἵνα σωφρόνως, δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν», ὅπως ἀναγράφεται καὶ στὴν προμετωπίδα τῆς ἐφημερίδος «ΕΠΙΛΕΞΕΙΣ».

Παρὰ τὴν κόπωση, τὰ οἰκογενειακὰ δεινὰ καὶ τὴν πολύμηνη προσωπικὴ του δοκιμασία, στὸ τέλος τῆς ζωῆς του, δὲν ἔχασε ποτὲ τὸ θάρρος του, τὴν ἀγωνιστικὴ του διάθεση καὶ τὴν ἐλπίδα στὸν Θεὸ καὶ στοὺς Ἁγίους Του.

Τὰ μέλη τῶν Ἐπάλξεων τοῦ εἴμαστε κυριολεκτικὰ εὐγνώμονες γιὰ τὶς νουθεσίες του, τὴν στήριξή του καὶ τὴν διαρκὴ του μέριμνα γιὰ τὴν προσωπικὴ καὶ τὴν εὐρύτερη πρόοδό μας. Ἐχομε τὴν βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι οἱ προσευχές του, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πλέον, θὰ μᾶς κατευθύνουν στὴν πορεία μας γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ πνευματικοῦ, μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ αὐτοῦ ἔργου πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐπ' ὠφελείαν πάντων τῶν ἀνθρώπων, ὅπως κατέληγε πάντοτε στὰ ἄρθρα του.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, σεβαστέ μας κύριε Βασίλει καὶ Καλὴ Ἀνάσταση ἐν τῇ κοινῇ τῶν πάντων ἀναστάσει! Ἀμήν.

Ἐκ τῶν Ἐπάλξεων